

LEGE Nr. 25 din 6 martie 1991
pentru acceptarea de către România a Statutului Conferinței de la
Haga de drept internațional privat

ART. 1

România acceptă Statutul Conferinței de la Haga de drept internațional privat, adoptat la cea de-a 7-a Sesiune a conferinței din anul 1951, intrat în vigoare la 15 iulie 1955.

ART. 2

În aplicare prevederilor art. 6 din statut, se desemnează Ministerul Justiției ca organ național pentru efectuarea comunicărilor cu Biroul permanent al Conferinței de la Haga de drept internațional privat.

STATUTUL*) CONFERINȚEI DE LA HAGA
de drept internațional privat

*) Traducere.

Guvernele statelor enumerate mai jos:

Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, Republica Federală Germania, Italia, Japonia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Portugalia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Spania și Suedia,

considerînd caracterul permanent al Conferinței de la Haga de drept internațional privat,

dorind să accentueze acest caracter,

apreciind, în acest scop, că este de dorit să se atribuie conferinței un statut,

au convenit asupra următoarelor dispoziții:

ART. 1

Conferința de la Haga are ca scop să acționeze pentru unificarea progresivă a regulilor de drept internațional privat.

ART. 2

Sînt membre ale Conferinței de la Haga de drept internațional privat statele care au participat deja la una sau mai multe sesiuni ale conferinței și care acceptă prezentul statut.

Pot deveni membre orice alte state a căror participare prezintă un interes de natură juridică pentru lucrările conferinței. Admiterea de noi membrii se hotărăște de guvernele statelor participante, la propunerea unuia sau mai multora dintre ele, cu majoritatea voturilor exprimate într-un termen de 6 luni, socotit din ziua în care guvernele au fost sesizate cu această propunere.

Admiterea devine definitivă prin faptul acceptării prezentului statut de către statul interesat.

ART. 3

Funcționarea conferinței este asigurată de Comisia de stat olandeză, instituită prin Decretul Regal din 20 februarie 1987, în vederea promovării codificării dreptului internațional privat.

Comisia asigură această funcționare prin intermediul unui birou permanent ale cărui activități le conduce.

Ea examinează toate propunerile destinate a fi incluse pe ordinea de zi a conferinței. Ea este liberă să aprecieze prioritatea ce urmează să se dea acestor propuneri.

Comisia de stat fixează, după consultarea membrilor conferinței, data și ordinea de zi a sesiunilor.

Ea se adresează Guvernului Olandei pentru convocarea membrilor.

Sesiunile ordinare ale conferinței vor avea loc, de regulă, la fiecare patru ani.

În caz de nevoie, Comisia de stat poate, cu avizul favorabil al membrilor, să roage Guvernul Olandei să recunoască conferința în sesiune extraordinară.

ART. 4

Biroul permanent își are sediul la Haga. El este format dintr-un secretar general și doi secretari, de naționalități diferite, care sînt numiți de Guvernul Olandei, la recomandarea Comisiei de stat.

Secretarul general și secretarii vor trebui să aibă cunoștințe juridice și o experiență practică corespunzătoare.

Numărul secretarilor poate fi mărit după consultarea membrilor conferinței.

ART. 5

Sub direcția Comisiei de stat, Biroul permanent este însărcinat:

a) cu pregătirea și organizarea sesiunilor Conferinței de la Haga și reuniunilor comisiilor speciale;

b) cu lucrările de secretariat ale sesiunilor și ale reuniunilor prevăzute mai sus;

c) cu toate obligațiile care intră în activitatea unui secretariat.

ART. 6

În vederea facilitării comunicărilor între membrii conferinței și Biroul permanent, guvernul fiecăruia dintre membri trebuie să desemneze un organ național.

Biroul permanent poate corespunde cu toate organele naționale astfel desemnate și cu organizațiile internaționale competente.

ART. 7

Conferința și, în intervalul dintre sesiuni, Comisia de stat pot institui comisii speciale, în vederea elaborării de proiecte de convenții sau a

studierii tuturor programelor de drept internațional privat care intră în obiectivele conferinței.

ART. 8

Cheltuielile de funcționare și întreținere ale Biroului permanent și ale comisiilor speciale sînt repartizate între membrii conferinței, cu excepția indemnizațiilor de deplasare și de ședere ale delegaților la comisiile speciale, ale căror indemnizații intră în sarcina guvernelor reprezentate.

ART. 9

Bugetul Biroului permanent și al comisiilor speciale este supus, în fiecare an, aprobării reprezentanților diplomatici la Haga ai membrilor.

Acești reprezentanți fixează, de asemenea, repartizarea între membri a cheltuielilor stabilite prin buget în sarcina acestora din urmă.

Reprezentanții diplomatici se reunesc în acest scop, sub președenția ministrului afacerilor externe al Olandei.

ART. 10

Cheltuielile rezultate din sesiunile ordinare ale conferinței sînt suportate de Guvernul Olandei.

În caz de sesiune extraordinară, cheltuielile sînt repartizate între membrii conferinței reprezentați la sesiune.

În toate cazurile, indemnizațiile de deplasare și de ședere ale delegaților sînt în sarcina guvernelor respective.

ART. 11

Uzanțele conferinței continuă să se mențină în măsura în care nu contravin prezentului statut sau regulamentului.

ART. 12

Pot fi aduse modificări prezentului statut dacă ele sînt aprobate de două treimi din membri.

ART. 13

Dispozițiile prezentului statut vor fi completate printr-un regulament, în scopul de a-i asigura executarea. Acest regulament va fi stabilit de Biroul permanent și supus aprobării guvernelor statelor membre.

ART. 14

Prezentul statut va fi supus acceptării guvernelor statelor care au participat la una sau mai multe sesiuni ale conferinței. El va intra în vigoare de îndată ce va fi acceptat de majoritatea statelor reprezentate la cea de-a 7-a sesiune.

Declarația de acceptare va fi depusă pe lângă Guvernul Olandez, care o va face cunoscută guvernelor vizate în primul alineat al acestui articol.

Se va proceda, în mod similar, în cazul admiterii unui nou stat, în ceea ce privește declarația de acceptare a acestui stat.

ART. 15

Fiecare membru va putea denunța prezentul statut după o perioadă de cinci ani de la data intrării sale în vigoare, în condițiile art. 14 alin. 1.

Denunțarea va trebui să fie notificată la Ministrul Afacerilor Externe al Olandei, cu cel puțin șase luni înainte de expirarea anului bugetar al conferinței, și își va produce efectele la expirarea acelui an, dar numai față de statul membru care o va fi notificat.
